

ling til, overhovedet ikke er instituttet eller dets arbejde. Det er en bog. Det er så, hvad det er, og det vil jeg som sagt ikke kommentere. Men instituttets arbejde er ikke, skal ikke underkastes analyse i Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed, og derfor har de to ting intet som helst med hinanden at gøre.

Jeg har fuld tillid til Bjørn Lomborg og instituttet.

Jørn Jespersen (SF):

Jamen det er så tyndt, når statsministeren siger, at han ikke kan udtale sig. Han har jo udtalt sig. Statsministeren har som en kommentar til den afgørelse fra Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed, der krystalklart påpeger, at Bjørn Lomborgs bog objektivt set er i strid med god videnskabelig adfærd, sagt: Jeg har fuld tillid. Det er da en kommentar. Problemet er bare, at statsministeren ikke her vil begrunde den tillid, at statsministeren er ude af stand til at fortælle, hvorfor han har tillid, at statsministeren ikke kan påpege fejl i afgørelsen, men at statsministeren åbenbart bare blindt har tillid til uanset hvad, der kommer frem. Og det synes jeg er ret sigende for statsministerens opfattelse af eksperter, at det er nogle, man politisk bare har blind tillid til, på trods af at enhver fagkundskab har påpeget, at det er der ingen grund til.

Jeg gentager mit spørgsmål: Er Bjørn Lomborgs bog ifølge statsministeren en debatbog eller en videnskabelig bog?

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg synes, det er lidt bekymrende, at statsministeren tilsyneladende er af den opfattelse, at en afgørelse om, at man har handlet i klar strid med god videnskabelig skik, ingen konsekvenser skal have. Og jeg vil gerne spørge, om det er en generel holdning, statsministeren har, eller om det bare passer til den særlige lejlighed, vi diskuterer her.

Derudover vil jeg også gerne spørge, om statsministeren ikke føler anledning til at forholde sig personligt til, at medlemmer af instituttets bestyrelse nu enten går eller henviser til, at dette cirkus kan man ikke længere bidrage til at medvirke i, og at et andet medlem af instituttets bestyrelse mener, at nu må bestyrelsen træffe en anden beslutning end den, man traf for 2 dage siden.

Kl. 13.40

Jeg synes, at statsministeren slipper for billigt om ved det ved bare at pege på en redegørelse.

Altså redegørelsen står jo at læse i Berlingske Tidende i dag, hvor Poul Harremoës redegør for de synspunkter, han har om, hvorfor han ikke længere kan bidrage og ikke længere føler, at han har noget som helst at bidrage med i bestyrelsen.

Det vil jeg meget gerne bede statsministeren om at forholde sig til. Nu har jeg spurgt sagligt, så håber jeg, at jeg får et sagligt svar. Men det skulle så være første gang i den her debat i dag.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan ikke føje mere til, end hvad jeg allerede har sagt. Som nævnt har miljøministeren på baggrund af det passerede bedt formanden for bestyrelsen om en redegørelse, og jeg har ikke flere kommentarer til den sag eller den del af sagen, før denne redegørelse foreligger.

Jørn Jespersen (SF):

Op til verdenstopmødet i Johannesburg om bæredygtig udvikling er det jo velkendt, at statsministeren holdt et privat møde med direktøren for Institut for Miljøvurdering, og det resulterede så i, at der kom ret enslydende udmeldinger fra den omtalte direktør og fra statsministeren som optakt til verdenstopmødet.

Jeg synes ikke, at det var særlig kloge meldinger, for det var meldinger, der gik ud på, at økonomisk vækst var vigtigere end miljømæssig bæredygtighed, et synspunkt, som for resten af verden er 20-30 år gammelt og dermed dybt forældet og udpræget et udtryk for en manglende forståelse af problemstillingen.

Derfor skal mit spørgsmål være, om statsministeren også fremover på baggrund af det, der er sket, agter at holde den slags private møder og koordinere udmeldingerne med Bjørn Lomborg.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan give den oplysning til hr. Jørn Jespersen, at i forberedelsen af Johannesburgtopmødet såvel som i forberedelsen af andre møder, jeg deltager i, holder jeg mange møder med mange forskellige for at få så mange forskellige input som muligt. Jeg synes, det ikke bare er nyttigt, men faktisk også nødvendigt, at man netop får så mange indtryk som muligt. I modsætning til hr. Jørn Jespersen er jeg nemlig meget åben over for at modtage også modsatrettede synspunkter, og så kan man foretage sin egen afvejning.

Hermed sluttede spørgsmålet.